

מפנייך עד אשר תפירה וגו'. וכן למי שהוא בא להרפאה, איןו בשעה אחת, אלא מעט מעת עד שיתחזק. אבל לעשו לא כה, אלא בפעם אחת מair לו, ונראה ממענו מעט מעת [ולעתך לא לאמות עבר עבורה וזה יעשה מובן] עד שיתחזקו ישראלי וישמידו [ישבו] אותו מהכל, מהעולם הזה ומהעולם הבא. ומשום שמאיר בשעה אחת, יהיה לו השמדה מהכל. אבל ישראל, או רשותם מעט, עד שיתחזקו, ויאור להם הקדוש ברוך הוא לעולמים.

ובכם שואלים אותם ואומרים, מי זאת הנש��ה כמו שחר, וזה קדרות הבקר, וזהו אוור דקיק. ולאחר יפה לבנה, משום שהלבנה, האור שלא מאיר יותר משחר. ולאחר ברה חמפה, משום שאורה חזק ומAIR יותר מהלבנה. ואמר כה אימה בנדגולות, חזקה באור חזק פרואי.

בא ראה, בעוד שנחשה הימים ומתביסה האור ובא הבקר, וואר בתחללה מעט עד שיתרבה האור פרואי. שהרי פיו שהקדושים ברוך הוא יתעורר להoir לה לבנות ישראל, יאיר בתחללה כמו שחר, שהוא שחר, ולאחר כה יפה לבנה, ולאחר כה ברה חמפה, ולאחר כה אימה בנדגולות, כמו שנתבב אחר.

ובא ראה, פיו שעולה הבקר, שהרי לא כתוב כי בא השחר, אלא כי עליה, שהרי בזמן כי בא השחר, או התחזק אותו ממנה והכייש את יעקב, משום שאותו ממנה הכייש את יעקב למת פם להתקזק לעשו.

ובשעילה אותו שחר של שחר ונראה, בא האור והתקזק יעקב.

אייהו בשעתה חדא, אלא זעיר זעיר עד דיתפקף. אבל לעשו לאו הבי, אלא בזמנא חדא נהיר ליה ואותאביד מניה זעיר זעיר. (ולמן ראתה לאיות עכבר עכודת בוגדים ומלוות יעשה מובן) עד דיתפקפין ישראל ויישצין (וישבון) ליה מפלא, מעולם דין ומעולם דatti. ובгинז דנהיר בשעתה חדא, הוה ליה שציאו מכלא. אבל ישראל נהיר לדלהון זעיר זעיר. עד דיתפקפין ונינהיר לוון קדשא בריך הוא לעלמין.

ובכן שאליל לוון ואמרי מי זאת הנש��ה כמו שחר, אייה קדרותא דצפרא, ודא אייה נהיר דקיק. ולכתר יפה לבנה, בגין דסירהנה נהיר דיליה נהיר יתר משחר. ולכתר ברה חמפה, בגין דנהיריה תקיף ונינהיר יתר מסירהנה. ולכתר אימה בנדגולות, תקיפה בניהורא תקיף קדכא יאות.

הא חזי, בעוד דאתחשך יממה ואתפסיא נהיר ואותי צפרא, יתנהייר בקדמיתא זעיר זעיר עד דיתרבי נהיר קדכא יאות. דהא כיון קדשא בריך הוא יתעורר לאנhero לה לבנות ישראל, יתנהייר בקדמיתא כמו שחר דאייהו אוכמא. ולכתר יפה לבנה, ולכתר ברה חמפה. ולכתר אימה בנדגולות כמה דאתמר. (דף קע ע"ב)

וთא חזי, פיו דאסטליק צפרא, דהא לא כתיב כי בא השחר אלא כי עליה, דהא בזמנא כי בא השחר, קדין אתפקף בהוא ממנה ואכיש ליה ליעקב. בגין דההוא ממנא איש ליעקב למיחב מקיפו לאתפקפא לעשו.

ובסlik ההוא אוכמא דשחר ואותחזין אתה